

פרשת נשא

והשקה את האשה את מי המרים המאררים ובאו בה המים המאררים למרים (ה, כד),

והשקה את האשה את מי המרים המאררים ובאו בה המים המאררים למרים

ובגמ' (סוטה ז, א) מבואר דההשקאה היתה בשער נקנור, ובס' מנחה חריבה הק' מדוע לא נכנסה האשה אל תוך העזרה, ואין לומר דחיישי' שמא תמות מחמת המים, שהרי בשעה שהיתה מתחלת לשתות את המים והמים היו מתחילים לפעול בה היו מוציאים אותה מיד כדי שלא תפרוס נדה ותטמא את העזרה (כמבואר לקמן כ, ב).

ובאמת נחלקו רש"י ותוס' (קידושין נב, ב) דרש"י כתב שנשים אין נכנסות בעזרה, והתוס' חולקים וסוברים שנשים מותרות להכנס, וכתבו התוס' שם שהסוטה והנזירה נכנסות בעזרה להניף, ולא מצינו בשום מקום שהסוטה נכנסה להניף, ולהכי לא נכנסה האשה משום שהיה מגלה את ליבה וסותר את שעה אינו כדאי לעמוד בעזרה.

ויש להביא בזה דברי הגמ' (בנזיר מה, א) שאף שבנזיר נאמר וגילח פתח אהל מועד, אין הפירוש שמגלחו בעזרה, כיון שגילוח בעזרה דרך בזיון הוא, ועל כרחך יש לפרש את הפסוק וגילח פתח אהל מועד שהוא מגלח על השלמים שנאמר בהם פתח אהל מועד.

ולפ"ז יש לומר שהסוטה שלא נאמר בה פתח אהל מועד פשיטא שאין לעשות את מעשה הסוטה בתוך העזרה משום שדרך בזיון הוא.

מקור: רבי מיכל זילבר שליט"א